

3874440 1974 STVO v' HIRI JAN

17. 1. 1934

LJUBLJANSKI ŠKOFIJSKI LIST

Leto 1933.

Ljubljana, 31. decembra 1933.

Štev. 9.

89.

Dekret o neposredni podreditvi ljubljanske škofije sveti stolici.

1002/33.

S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS LABACENSIS-VEGLENSIS DECRETUM

Cum dioeceses Labacensis et Veglensis, suffraganeae Metropolitanae Ecclesiae Goritiensis, post mutatos fines politicos, a propria metropolitana ecclesia civiliter separatae manserint, quippe quae in altera natione exstant, SSmus Dominus Noster PIUS Div. Prov. PP. XI., attenta rei opportunitate et necessitate, praesenti Consistoriali Decreto statuit ac decrevit, ut supradictae dioeceses a iure metropolitico archidioecesis Goritiensis separentur atque immediate Sanctae Sedi subiiciantur, donec aliter provideatur. Contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus S. Congregationis Consistorialis,
die 25. Novembris 1933.

L. S.

fr. R. C. Card. ROSSI, m. p., a Secr.
V. Santoro, m. p., Ads.

90.

Odloki o odpustkih.

O odpustkih sv. rožnega venca. Po prejšnjih odlokih sv. kongregacije za odpustke smejo verniki med skupno molitvijo sv. rožnega venca opravljati kako lahko ročno delo, s katerim se da združiti notranja pobožnost (C. Indulg. 13. nov. 1893), in za odpustke, ki se morejo dobiti samo z blagoslovljenim molkom, pri skupni molitvi zadostuje, če ima le eden blagoslovljen molek v rokah (C. Indulg. 22. jan. 1858). Dne 20. oktobra 1933 pa je papež Pij XI. dovolil: Če kdo radi ročnega dela ali iz drugega vzroka molka ne more držati v roki, more dobiti odpustek, če le ima med molitvijo molek kakorkoli pri sebi (S. Poenit., 9. nov. 1933: AAS 1933, 502).

O odpustkih postajnega križa. Oni, ki ne morejo obiskati postaj križevega pota, morejo dobiti odpustke križevega pota s posebej blagoslovljenim križem. Moliti morajo dvajset očenašev, zdravamarij in čast bodi ter med molitvijo držati postajni križ v roki. Papež Pij XI. pa je dne 20. ok-

tobra 1933 dovolil: Če kdo radi ročnega dela ali iz drugega pametnega vzroka križa ne more držati v roki, more dobiti odpustke, če le ima med molitvijo križ kakorkoli pri sebi (S. Poenit., 9. nov. 1933: AAS 1933, 502; o blagoslovu postajnega križa in o pogojih za odpustke gl. Fr. Ušeničnik, Katol. Liturgika, str. 289 s.).

Zvonjenje k dnevju.

Ponovno so dohajale škof. ordinariatu prošnje, naj bi se zvonjenje k dnevju po cerkvah opustilo. Posebno je prosilo za to Društvo organistov v Ljubljani, ki je utemeljevalo prošnjo s tem, da so organisti in cerkveniki že itak slabo plačani, a jim vprav to zvonjenje dela nemalo truda, skrbi in neprilik. Tudi se po cerkvah skoro povsod zvoni ob 7 zjutraj za angelsko češčenje. Ponekod se je zvonjenje k dnevju že opustilo, ponekod pa ga verniki še vedno zahtevajo.

Da se ustreže tem prošnjam in se tozadevno ustvari enotnost po vsej škofiji, je škof. ordinariat naročil dekanijskim uradom, naj se kuratna duhovščina o zadevi posvetuje na letošnji pomladanski pastoralni konferenci, na kar naj dekanijski uradi sporoče škof. ordinariatu sklepe konferenc.

Iz poročil dekanijskih uradov se razvidi skoro soglasen sklep, naj se zvonjenje k dnevju, razen za nekatere prilike, poslej odpravi.

Zato odreja škof. ordinariat na podlagi predlogov dekanijskih uradov sledeče obvezno določilo:

1. Zvonjenje k dnevju naj se vrši poslej le: ob nedeljah, ob zapovedanih praznikih in ob praznikih, odpravljenih od papeža Pija X., ki se pa pri nas še slovesno obhajajo; na god patrona dotične cerkve; na dan celodnevne češčenja sv. Reš. Telesa, kakor je določeno za zvonjenje na predvečer tega dne; na one dni, ko se v župniji ali dotični cerkvi vrši izredna slovesnost ali pobožnost (sv. birma, misijon, duhovne vaje itd.); na one sopraznike, pred katerimi prejšnji dan zvoni delopust.

2. To določilo velja le za one cerkve v škofiji, pri katerih se je doslej to zvonjenje vršilo; na novo naj se to zvonjenje nikjer ne vpeljuje.

3. Zvoni naj se točno ob določeni uri; a pozimi ne pred 4. uro in poleti ne pred 3. uro.

4. Za sporne zadeve glede tega zvonjenja so pristojni dekanijski uradi.

5. Odlok stopi v veljavo 1. februarja 1934.

V Ljubljani, dne 30. decembra 1933.

† Gregorij,
škof.

Oblika prošenj za podelitev prebend.

Zaradi enotnega postopanja pri vlaganju prošenj za podelitev razpisanih župnijskih in drugih prebend se določa:

1. Prošnje morajo biti spisane na celo polo. Kdor prosi za več prebend hkrati, mora spisati prošnjo za vsako prebendo posebej.

2. Prošnje morajo biti naslovljene ali na škofijski ordinariat, če prebendo podeljuje ordinarij, ali na patrona, če je razpisana prebenda pod patronstvom. Naslov je razviden iz razpisa.

3. Prošnje na škofijski ordinariat se morajo glasiti za podelitev prebende, prošnje na patrona za predlaganje (prezentacijo) na prebendo, ker patron župnije ne podeljuje, marveč prosilca le predlaga za podelitev. Pošiljajo se v obeh primerih na škofijski ordinariat.

4. Prošnje se spisujejo v državnem jeziku; le prošnje za podelitev dignitarnih prebend in onih, ki jih podeljuje sv. stolica, se spisujejo v latinskem jeziku.

5. Prošnjam se prilagajo sledeče priloge:

- a) rojstni in krstni list;
- b) maturitetno spričevalo;
- c) absolutorij teološke fakultete; če tega ni, zadostujejo podatki v prilogi sub i);
- č) spričevalo o opravljenih trienalnih izpiti;
- d) spričevalo o opravljenem konkurznem izpitu; če tega ni, spregledna listina, če je bil prosilec tega izpita (zaradi doktorata in pod.) oproščen;
- e) odlok o spregledu ponavljanja konkurznega izpita, ki se po sinodalnih določilih ponavlja vsakih šest let;
- f) doktorska diploma;
- g) dokazilo, da so izpolnjeni posebni pogoji (n. pr. sorodstvo), ako so za podelitev prebende posebej določeni;
- h) izjava, spisana na poseben list, da je prosilec zaprošena prebenda docela poznana in da je poučen o razmerah dotičnega kraja, da bo torej prebendo, če mu bo podeljena, sprejel;
- i) kompetenčna razpreglednica.

6. Prošnje, ki ne bodo spisane in opremljene v zmislu tega določila, se bodo odklanjale in prosilcem vračale.

V Ljubljani, dne 30. decembra 1933.

† Gregorij,
škof.

„Bogoslovni Vestnik“.

Cerkev je v vseh dobah skrbela za znanstveno izobrazbo in ascetično vzgojo svoje duhovščine. Zlasti v novejši dobi z izredno skrbjo poudarja važnost bogoslovne izobrazbe in daje v ta namen stroga navodila za semenišča, bogoslovna učilišča in bogoslovne fakultete, ukazuje izpite za duhovnike, pastoralne konference i. dr. Gotovo ne brez razloga. V sedanji dobi, ko sovražniki Cerkve tako živahno širijo svoje zmote s tiskom in z drugimi sredstvi, ko se po tolikih prevratih pojavljajo mnoga nova vprašanja, do katerih mora Cerkev in vsak duhovnik zavzeti svoje stališče, ko izobraženci in Cerkvi odtujeni krogi često iščejo potov nazaj k veri — je posebno potrebno, da duhovniki svojo bogoslovno izobrazbo, pridobljeno v bogoslovnem semenišču ali na bogoslovni fakulteti, še v dušnem pastirstvu nadaljujejo in spopolnjujejo. Kolika škoda za Cerkev in za neumrjoče duše, ako bi duhovniki v sedanji resni dobi zanemarjali bogoslovno znanost!

Zato opozarjam duhovnike, naj se ne samo vestno pripravljajo za izpite in za pastoralne konference, ki jih ukazuje Cerkev, marveč naj

tudi sicer pri svojih sestankih in na konferencah radi obravnavajo bogoslovna vprašanja ter naj svoj zasebni dnevni red tako uredijo, da bodo določili primeren čas za bogoslovni študij, za čitanje bogoslovnih knjig in revij. Koristno bi bilo, ako bi v vsaki dekaniji imeli enega ali več referentov, ki bi svojim duhovskim tovarišem stalno poročali o novih prido-bitvah in publikacijah bogoslovne vede.

Ker je zaradi gospodarske krize in zaradi oviranega prometa z inozemstvom težko kupovati inozemske bogoslovne knjige in naročiti inozemske revije, zato tem topleje priporočam naš »Bogoslovni Vestnik«, glasilo Bogoslovne Akademije v Ljubljani. Z ozirom na važnost te publikacije in z ozirom na slabe gnotne razmere naše duhovščine je škofijski ordinariat že dovolil, da župni in duhovnijski uradi naroče BV na račun župnih in duhovnijskih cerkva (gl. Škof. list 1933, str. 69).

Stalni sotrudniki BV se bodo s svoje strani potrudili, da bo list ne samo resno glasilo naše bogoslovne znanosti, marveč tudi aktualno in praktično usmerjen. Vse to pa bo mogoče doseči samo potem, ako bo tudi duhovščina v dušnem pastirstvu list marljivo čitala in pri njem sodelovala z zanimanjem, s pošiljanjem prispevkov in vprašanj iz dušnega pastirstva.

Zato ponovno opozarjam na »Bogoslovni Vestnik« in prav tople priporočam, da ga naroče in čitajo vsi gg. duhovniki.

V Ljubljani, dne 27. decembra 1933.

† Gregorij,
škof.

Seznam umrlih nabornikov.

Ministrstvo vojske in mornarice se je pod K. Dj. Br. 16.964/33 obrnilo na Ministrstvo Pravde z naslednjim dopisom:

»Pogosto se dogaja, da posamni župni uradi vseh veroizpovedi ne ravnajo točno po odredbah, omenjenih v čl. 9 Začasnega Pravilnika o naborih in ne dostavijo t a k o j svojim občinam mrliškega lista za vsako umrlo moško osebo starosti od 19 do 55 let, pa da se s tem ovira delo vodstva vojaške evidence obveznikov vojaškega okrožja in občine.

Da se to ne bi dogajalo v prihodnje, prosim, naj se izda odredba vsem matičnim uradom v državi: da se zastran dostavljanja mrliških seznamov svojim občinam točno ravnajo po členu 9, pripombe pod V Začasnega pravilnika o naborih, in da s tem omogočajo pravilno delo vojnim okrožjem in občinam pri vodstvu evidence svojih obveznikov.«

Temu obvestilu je dodalo Ministrstvo Pravde prošnjo, naj se duhovniki opozorijo na predpis člena 9 Začasnega Pravilnika o naborih mladeničev za stalni kader (l. 1930).

O predležečem se v svrhu ravnanja obveščajo vsi župnijski kot matični uradi ljubljanske škofije.

Vincencijeva konferenca za akademike v Ljubljani.

Tri leta že obstoji v Ljubljani Vincencijeva konferenca za akademike, ki so jo akademiki sami ustanovili in jo tudi sami vodijo. Silna beda zadnjih let, ki je najhujše prizadela našega kmeta, je silno udarila tudi

našo kmečko študirajočo mladino, posebno še akademike, ki so tako ostali brez vseh sredstev od doma in so navezani skoro izključno na dobra srca raznih plemenitih podpornikov.

V tej silni stiski so si akademiki v Ljubljani sami iskali pomoči in ustanovili so Vincencijevo konferenco, ki je bila skrajno potrebna in ki ustreza potrebam našega časa. Tako imajo akademiki priliko, da se po zgledu svojega velikega vzornika, mladega akademika Ozanama, čigar stoletnico obhajamo te dni, lotijo praktičnega dela, ki jim krepi zavest krščanskega občestva, po katerem smo si vsi bratje v Kristusu. Iz zavesti istega krščanskega občestva pa izvira tudi za vse katoličane npravna dolžnost, da se zavzamemo in vsak po svojih močeh podpiramo našo akademsko mladino, ki trpi izredno bedo in pomanjkanje, zaradi česar se je vedno bolj loteva tudi duhovna beda in zagrenjenost.

Naša dolžnost je, da razumemo to mladino, da opozorimo na njen težaven položaj tudi druge, da ji pomagamo.

Zato prosimo vse župnijske urade, da opozorijo na to skrajno potrebno dobrodelno ustanovo vse svoje župljane, ki naj postanejo dobrotniki naše akademske mladine, ki je izšla iz naroda in se hoče v svojih poklicih žrtvovati za svoj narod.

Denarni darovi se naj pošiljajo na čekovni račun št. 15.838.

Vodstvo.

96.

Nabožne podobice.

Na jesenskem velesejmu v Ljubljani so budile pozornost razstavljenе nabožne podobice, večinoma stari bakrorezi domačih cerkva. Te podobice, ki so jih imele naše cerkve pred 200 leti, postajajo čimdalje redkejše, nekatere so pa že skoro popolnoma izginile. Te podobice so risali večinoma domači slikarji: Andrej Trost (ok. 1700), Franc Ilovšek (1700—1764), Valentin Metzinger (1699—1759), S. T. Volbenk Grahovar (1709—1774), Andrej Herrlein († 1817), dalje tudi A. Schaffenrat, Weinmann in Marko Charl. V baker so jih urezavali razen Andreja Trosta in Volbenka Grahovarja večinoma tuji umetniki v Augsburgu, na Dunaju, v Pragi in Gradcu: Kauperz, Klauber, Fr. Ambrož Dietel († 1730), J. L. Schmittner († 1761), J. G. Grueber († 1770), bratje Schmutzer, Benj. Kenckel in drugi. Izredno produktivna je bila v Gradcu rodbina Kauperz, oče Miha in trije sinovi, ki so v 18. stoletju vzdržavali delavnico za tisk nabožnih podobice in ustrezali potrebam večini alpskih dežel. Isto velja o znani rodbini Klauber v Augsburgu, ki je ustanovila leta 1741 znamenito založništvo nabožnih podobice in jih izdajala za ves katoliški svet.

Župni uradi se prosijo, da te stare podobice zbirajo in jih potem pošljejo škof. ordinariatu, da se shranijo kot spomin na nekdanje čase.

97.

Seznamek birmancev v letu 1933.

Dekanija Kočevje: Kočevje 550; Polom 49; Stari log 136; Topla reber 41; Stara cerkev 144; Koprivnik 101; Nemška Loka 43; Mozelj 131; Spodnji log 47; Banja loka 89; Fara 163; Osilnica 148; Borovec 57; Kočevska Reka 170; Gotenica 29. — S k u p a j : 1898.

Dekanija Leskovec: Škocijan pri Mokronogu 385; Bučka 111; Raka 334; Kostonjevica 255; Št. Jernej 655; Sv. Križ 328; Cerklje 371; Velika Dolina 258; Čatež 187; Krško 230; Leskovec 425; Sv. Duh 142; Studenec 174; Boštanj 223. — **Skupaj:** 3891.

Mesto Ljubljana: binkoštno nedeljo: dopoldne 1646, popoldne 593; binkoštni ponedeljek 216. — **Skupaj:** 2455.

Dekanija Litija: Javorje 46; Stanga 71; Janče 33; Prežganje 77; Polšnik 169; Dole 130; Št. Jurij 134; Svibno 106; Radeče 343; Kresnice 108; Hotič 66; Primskovo 86. — **Skupaj:** 1369.

Dekanija Radovljica: Rateče 51; Kranjska gora 130; Dovje 120; Sv. Križ 34; Jesenice 641; Breznica 175; Begunje 119; Radovljica 163; Ljubno 59; Leše 48; Mošnje 95; Lesce 78; Koroška Bela 229. — **Skupaj:** 1942.

Posamezni: V škofijski kapeli: 5.

Skupaj celo leto: 11.560.

98.

Ustanovitev župnije Sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Z listino škof. ordinariata v Ljubljani z dne 27. decembra 1933, št. 5189, se je ustanovila v Ljubljani nova mestna župnija Sv. Cirila in Metoda v okraju Sv. Krištofa. Novo župnijo tvorijo deli treh ljubljanskih mestnih župnij: Sv. Petra, Marijinega Oznanjenja in Sv. Frančiška v Spodnji Šiški. Župnijo škof prosto podeljuje in jo oskrbuje župnik z dvema kaplanoma, katerim gre pravica do vseh prejemkov iz državne blagajne.

Ustanovitev župnije je odobrilo ministrstvo pravde z rešenjem z dne 5. decembra 1933, št. 83.983; z istim rešenjem se je priznala tudi državna dotacija trem dušnim pastirjem v župniji.

Nova župnija se uveljavi 1. januarja 1934.

99.

Razne objave.

Evidenca nad plačanimi taksami. Z ozirom na dopis fin. direkcije v Ljubljani z dne 29. novembra 1933, št. 19.646—V., se matični uradi opozarjajo na tukajšnjo odredbo v Škof. listu 1932, str. 93, da morajo voditi evidenco o vseh taksah, ki se pri teh uradih pobirajo bodisi v kolkih bodisi v gotovini, in da morajo pošiljati mesečne izkaze davčnim upravam.

Odpreda uradnih pošiljk. Vsi cerkveni uradi, ki imajo poštninsko prostost, se vnovič opozarjajo na pravilno opremljanje uradnih poštnih zavojev (kuvert). Biti morajo opremljeni s tekočo uradno številko, z razločnim naslovom, z oznako »službeno, poštnine prosto« in z okroglim uradnim žigom. Pripominja se vnovič, da velja za uradne pošiljke tudi pri priporočnini poštninska prostost.

Družba sv. Rafaela v Ljubljani je prosila za sledečo objavo: »Z našega juga prosijo katoliški duhovniki paramentov, kelihov, svečnikov, cerkvenega in mašnega perila itd. Marsikje imajo kaj starih stvari zavrženih. Družba sv. Rafaela lepo prosi, da bi ji cerkveni predstojniki kaj poslali od tega, česar več ne potrebujejo. — Zelo bi potrebovali vsaj tri oltarje

v kovčegu. Take oltarje potrebujejo duhovniki, ki obiskujejo katoliške naselbine brez cerkve in duhovnika in so primorani maševati v zasebnih hišah. V takem kovčegu je vse, kar potrebuje duhovnik za sv. mašo. — Ali bi se našli dobrotniki, ki bi hoteli žrtvovati za tak oltar?« — Škof. ordinariat prošnjo toplo priporoča. Darovi in drugi predmeti se lahko pošljejo tudi potem škof. ordinariata. Poštino povrne Družba sv. Rafaela.

Praznik sv. Gabriela Žalostne Matere božje se obhaja dne 27. februarja 1934 prvič za vso Cerkev. Opozarjamo na pravočasno nabavo formularjev za oficij in sv. mašo.

Konsekriranih je bilo v letu 1933 v škofijski kapeli 40 kelihov in 38 paten; blagoslovljenih pa v škofijski pisarni 24 ciborijev.

Pastoralne konference l. 1932 in 1933. Rešitev bo prinesel »Škofijski list« v letu 1934.

Consignatio festerum suppressorum za l. 1934 je priložena tej številki Škofijskega lista. — Pripominja se, da škof. ordinariat nima že dlje časa nikakih intencij in jih zato tudi za te dni ne more nakazati gg. župnikom.

Naročnina za Škofijski list znaša za l. 1934, kakor doslej, 50 Din. Za poravnavo naročnine so priložene tej številki položnice. Nekateri so z naročnino za prejšnja leta še v zastanku. Naroča se jim, da zaostale zneske čimprej poravnajo.

100.

Slovstvo.

Vestnik Dejanja sv. detinstva Jezusovega. Poročilo za l. 1933. Sestavil A. Čadež, škof. voditelj. Letnik 54. — Poleg zanimivih člankov vsebuje knjižica seznam zbirk za »Dejanje«. Zbirka je tudi v l. 1933 kljub denarni stiski presenetljivo velika.

»**Ars sacra.**« List za pospeševanje krščanske umetnosti. Izdaja ga »Naša Sloga« v Ljubljani, Dunajska cesta 17. Izhaja štirikrat na leto in stane letno 20 Din. — List hoče gojiti in širiti krščansko umetnost, v prvi vrsti cerkveno umetnost po navodilih Cerkve. Naročilo lista priporočamo.

Razvoj i sustav savremene pedagogike. Napisal dr. Ante Cividini. Zagreb, 1933. I. zvezek. — Delo je namenjeno učiteljem in vzgojiteljem. Izšlo bo v treh delih in šestih zvezkih, vsak zvezek po 10 Din. Naroča se pri pisatelju v Zagrebu. Priporočamo.

101.

Konkurzni razpis.

Z okrožnico z dne 3. oktobra 1933, št. 3920, in z zaključnim rokom do 31. oktobra 1933 je bila razpisana župnija Sv. Vid nad Cerknico, stoječa pod patronstvom graščine Nadlišek; z okrožnico z dne 14. oktobra 1933, št. 4067, in z zaključnim rokom do 20. novembra 1933 pa sta bili razpisani župniji: **Borovnica** v vrhniški dekaniji in stoječa pod patronstvom graščine Bistra, ter **Stari log** pri Kočevju, stoječa pod patronstvom kneza Auersperga.

Z okrožnico z dne 9. decembra 1933, št. 4966, in z rokom do 15. januarja 1934 je bila razpisana župnija **Bled** v radovljiški dekaniji.

S tem pa se razpisujejo župnije: **Brusnice** v novomeški dekaniji, **Osilnica** v kočevski dekaniji, stoječa pod patronstvom kneza Auer-

sperga, in Polšnik v litijski dekaniji, stoječa pod patronstvom graščine Grmače. — Prošnje za župnije je nasloviti: za Brusnice na škof. ordinariat, za Osilnico in Polšnik na patrona in jih v vseh primerih poslati na škof. ordinariat. Rok za vlaganje prošenj se zaključi 28. februarja 1934.

102.

Škofijska kronika.

Škofijski konzistorij. Za pravega konzistorialnega svetnika je bil imenovan Alojzij Markež, ekonom v zavodu sv. Stanislava v Št. Vidu nad Ljubljano, za častnega konzistorialnega svetnika pa dr. Anton Ratajec, ravnatelj škof. klasične gimnazije v Št. Vidu nad Ljubljano.

Imenovani so bili: Ivan Šesek, župnik v Brusnicah, za kanonika kolegiatnega kapitlja v Novem mestu; p. Kazimir Zakrajšek, O. F. M., za upravitelja župnije Sv. Cirila in Metoda v Ljubljani; Valentin Benedik, kaplan na Bledu, za upravitelja župnije na Bledu in Anton Mezeg, župnik v Špitaliču, za ekskurendo-upravitelja župnije Motnik.

Umeščeni so bili: Franc Markež, župni upravitelj na Vinici, dne 15. decembra 1933 na župnijo Zagorje ob Savi; Ciril Jerina, kaplan v Zagorju ob Savi, dne 29. decembra 1933 na župnijo Borovnico in Franc Majdič, župnik v Motniku, dne 31. decembra 1933 na župnijo Sodražica.

Prezentiran je bil na župnijo Stari log pri Kočevju Alojzij Krišch, župni upravitelj v Borovcu.

Premeščeni so bili: Anton Miklavčič, kaplan v Semiču, za župnega upravitelja na Vinico; dalje kot kaplani: Franc Nahtigal iz Velikih Lašč v Semiču, Martin Gorše iz Sv. Križa pri Litiji v Velike Lašče, Anton Komlanec od Sv. Jakoba v Ljubljani na Brdo pri Lukovici, dr. Viljem Fajdiga iz Škofje Loke k Sv. Jakobu v Ljubljani, Viktorijan Demšar iz Boh. Srednje vasi v Škofjo Loko, Jožef Kapus iz Dol pri Litiji v Zagorje ob Savi in Janez Hladnik iz Metlike v Kovor.

Nameščen je bil semeniški duhovnik Anton Oberstar kot kaplan v Dragi pri Loškem potoku.

Ordinacije: Diakonat je dne 23. decembra 1933 prejel fr. Norbert Klement, O. Teut.

Umrla sta: Janez Oblak, župnik na Bledu, dne 8. decembra 1933 v starosti 71 let in Jožef Rome, O. Teut., biseromašnik in župnik-vikar v pok., v Novem mestu dne 20. decembra 1933 v starosti 86 let. — Naj v miru počivata!

Škofijski ordinariat v Ljubljani,
dne 31. decembra 1933.

† Gregorij,
škof.

Jože Jagodic,
v. d. ravn.

Vsebina: 89. Dekret o neposredni podreditvi ljubljanske škofije sveti stolici. — 90. Odloki o odpustkih. — 91. Zvonjenje k dnevu. — 92. Oblika prošenj za podelitev prebend. — 93. Bogoslovni Vestnik. — 94. Seznam umrlih nabornikov. — 95. Vincencijeva konferenca v Ljubljani. — 96. Nabožne podobice. — 97. Seznamek birmancev l. 1933. — Ustanovitev župnije Sv. Cirila in Metoda v Ljubljani. — 99. Razne objave. — 100. Slovstvo. — 101. Konkurzni razpis. — 102. Škofijska kronika.

Izdajatelj: Škofijski ordinariat (Ignacij Nadrah). — Odgovorni urednik: Jože Jagodic.
Za Jugoslovansko tiskarno v Ljubljani: Karel Čeč.